

2. Статистичні дані Державного комітету статистики України. [Електронний ресурс]. –Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua>.

АКТУАЛЬНІСТЬ ЗНИЖЕННЯ ВИТРАТ ПІДПРИЄМСТВ БУДІВЕЛЬНОЇ ГАЛУЗІ

Кадол Л.В.

к.т.н., доцент

Криворізький національний університет

Загальновідомо, що будівельна галузь є однією з найважливіших галузей народного господарства, від якої залежить ефективність функціонування всієї системи господарювання в країні. Важливість цієї галузі для економіки будь-якої країни можна пояснити наступним чином: капітальне будівництво, як ніяка інша галузь економіки, створює велику кількість робочих місць і споживає продукцію багатьох галузей народного господарства. Економічний ефект від розвитку цієї галузі полягає у мультиплікаційному ефекті коштів, вкладених у будівництво. Будівництво – дуже чутливий показник стану економіки країни. Так, фаза підйому в економіці найперше відчувається саме у будівництві, бо швидко збільшуються капіталовкладення в основні фонди. Зростання рівня життя населення відображається на розширенні житлового й соціально-культурного будівництва. У фазах спаду й кризи темпи зниження обсягів будівництва чи не найбільші серед інших галузей економіки. Водночас будівництво може стати важливим регулятором розвитку економіки.

За даними державної служби статистики в табл. 1 простежимо невтішний фінансовий результат діяльності підприємств будівельної галузі за січень – червень 2016 року. В червні 2016 року підприємства будівельної галузі до оподаткування мали збиток в сумі 634,5 млн грн.

Таблиця 1

Фінансові результати великих та середніх підприємств до оподаткування за видами економічної діяльності за січень-червень 2016 року, млн грн.

Показник	Фінансовий результат (сальдо)	Підприємства, які отримали прибуток		Підприємства, які одержали збиток	
		у % до загальної кількості підприємств	фінансовий результат	у % до загальної кількості підприємств	фінансовий результат
Усього	62949,8	65,4	187173,2	34,6	124223,4

промисловість	3761.0	63.5	59399.7	36.5	55638,7
будівництво	-634.5	64.2	1677.3	353.8	2311,8

Зокрема, досвід розвинених країн світу свідчить про те, що подолання кризових явищ і активізація інвестиційної діяльності, як основи підвищення ефективності суспільного виробництва, потребують, крім всього іншого, прискореного розвитку галузей будівельного комплексу. В той же час внаслідок різкого скорочення фондів відновлення і нагромадження, більша кількість будівельних підприємств має обмежені можливості рентабельного функціонування. Тому питання зниження витрат, як чинник підвищення ефективності їх діяльності, набуває все більшого значення.

Значні особливості має формування складу і структури витрат будівельних підприємств. Діяльність будівельної організації пов'язана з витратами, частина яких відноситься до собівартості об'єктів будівництва, а частина списується на фінансові результати підприємства.

Загальновідомо, що одним із чинником зменшення витрат, є їх планування.

Метою планування собівартості будівельно-монтажних робіт повинно стати:

- визначення витрат, необхідних для виконання будівельно-монтажних робіт у встановлені терміни за умови раціонального використання матеріалів, робочої сили, будівельних та інших виробничих ресурсів, дотримання правил технічної експлуатації будівельних машин і механізмів, а також дотримання безпечних умов праці;
- організація внутрішньогосподарського розрахунку та управлінського обліку у відокремлених виробничих підрозділах будівельної організації;
- визначення ціни тендерної пропозиції, за якою будівельна організація спроможна збудувати об'єкт (виконати роботи), щодо якого проводяться торги (тендери).

Порядок і методи планування собівартості будівельно-монтажних робіт будівельні організації встановлюють самостійно, виходячи з умов та особливостей їх виробничої діяльності.

Планову собівартість окремих об'єктів будівництва та видів будівельно-монтажних робіт потрібно розраховувати на основі техніко-економічних обґрунтувань і визначатися за статтями витрат або за елементами витрат.

Вихідними даними для планових розрахунків стануть: програма робіт будівельної організації; проектно-кошторисна документація на об'єкти, що споруджуються; фізичні обсяги видів робіт; виробничі норми витрат на одиницю виміру відповідних видів робіт (конструктивних елементів).

При плануванні витрат потрібно враховувати: технологічні та організаційні умови роботи будівельно-монтажної організації, передбачені проектами організації будівництва і проектами виконання робіт; результати аналізу рівня витрат у минулих облікових періодах; можливості інтенсифікації та підвищення ефективності будівельного виробництва.

Отже, боротьба будівельної організації за зниження витрат на виробництво своєї продукції є найважливішим завданням підвищення економічної ефективності виробництва.

Список використаних джерел

1. Державний комітет статистики України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: //http://www.ukrstat.gov.ua/
2. Розміщення продуктивних сил і регіональна економіка: підручник. – 7-ме видання, стереотипне / за ред. В. В. Ковалевського, О. Л. Михайлюк, В. Ф. Семенова. – К.: Знання, 2005. – 455 с.

УПРАВЛІННЯ ЕФЕКТИВНІСТЮ БАНКІВСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Короленко Р.В.

к. е. н.

Криворізький національний університет

Світовий досвід свідчить, що зміна умов ведення банківського бізнесу потребує перегляду традиційних методів управління ефективністю. Ефективність банківської діяльності можна розглядати як на мікрорівні - ефективність роботи банківських відділень чи окремого банку, так і на макрорівні - ефективність роботи усіх банків України (табл. 1).

Ефективність діяльності банків визначається передусім спроможністю виконувати покладені на них зобов'язання. Оцінювання ефективності банківської системи залишається складною проблемою як у теоретичному, так і в прикладному аспектах. Зокрема, досить не сформовано єдиного підходу до методики оцінки ефективності банківської діяльності, хоча в українській банківській практиці характерним є застосування методу фінансових коефіцієнтів, який полягає у визначенні ефективності через сис-

тему відносних показників, головним критерієм якої є прибутковість банківської діяльності. Інформаційною базою даного методу слугують показники наведені в таблиці 2.

Таблиця 1

Основні показники діяльності банків України

Назва показника	01.02.2017	01.03.2017	01.04.2017
Кількість діючих банків	93	93	92
з них: з іноземним капіталом	38	38	38
у т.ч. зі 100% іноземним капіталом	17	17	17
АКТИВИ			
Активи	1 212 812	1 241 505	1 266 028
Активи в іноземній валюті	497 023	494 489	496 909
Загальні активи (не скориговані на резерви за активними операціями)	1 695 615	1 722 776	1 739 345
Загальні активи (не скориговані на резерви за активними операціями) в іноземній валюті	765 421	761 900	756 726
Готівкові кошти	31 868	30 872	32 293
Кошти в Національному банку України	45 628	48 441	45 229
Кореспондентські рахунки, що відкриті в інших банках	116 263	122 747	124 718
Строкові вклади в інших банках та кредити, надані іншим банкам	19 829	19 473	22 565
Кредити надані клієнтам	996 205	993 625	985 570
Вкладення в цінні папери та довгострокові інвестиції	322 972	337 599	353 609
Резерви за активними операціями банків	486 238	484 778	477 516
ПАСИВИ			
Пасиви	1 212 812	1 241 505	1 266 028
Капітал	120 038	142 116	152 903
з нього: статутний капітал	413 343	429 819	440 177
Зобов'язання банків	1 092 774	1 099 389	1 113 125
Зобов'язання банків в іноземній валюті	623 609	616 989	616 474
Строкові вклади (депозити) інших банків та кредити, що отримані від інших банків	64 966	61 511	58 289
Кошти суб'єктів господарювання	357 850	356 621	369 512
Кошти фізичних осіб (з ощадними (депозитними) сертифікатами)	425 215	430 766	433 584
Рентабельність активів, %	0,33	1,82	1,64
Рентабельність капіталу, %	3,33	17,71	15,25

У цілому, економічну ефективність банківської діяльності можна визначити на основі співвідношення витрат на залучення ресурсів і доходів від їх розміщення. Враховуючи зазначене, менеджери мають діяти в певній послідовності процесу імплементації стратегії банку, що перед-